

A nádfaragó fagottművész Óvodai mulatság



Az elmúlt hangversenyévekben nyújtott teljesítménye alapján a

Szegedi Szimfonikus Zenekar tagjai titkos szavazással Belházy Gyula fagottművészt választották az év zenészévé. Az elismerést, amit a muzsikusok nagy becsben tartanak, a zene világnapján adták át. Belházy Gyulával két turné között beszélgettünk: hétfőn érkezett haza az együttes Németországból, és szerdán este már indult is a spanyolországi Bilbaóba, ahol a hónap végéig A walkür című Wagner-operát játsszák.

– Miért épp a fagott lett a hangszere?

– Szülővárosomban, Budapesten kezdtem a zeneiskolát, ahol két éven át furllyáztam. Tanárom, Tamás Sándor – aki az akkori Állami Hangversenyzenekar szólamvezető fagottosa volt – időnként behozta az órára a hangszereit, ami nagyon megtetszett. Az ő javaslatára tértem át a fagottra. Később bekerültem a konzervatóriumba, ahol az évek alatt rengeteg tanárom volt – köztük Vajda József, az idősebb és a fiatalabb Hara László –, mert zenekari művészként hol az egyik, hol a másik utazott el koncertkörútra. A zeneművészeti főiskolát már Pécsen végeztem el Zseni Nándor növendékésként. Azokra a csodálatos évekre ma is szívósen em-



Belházy Gyula, az év zenésze. (Fotó: Schmidt Andrea)

lékszem, jól éreztem magam abban a gyönyörű városban, és a társaság is nagyszerű volt.

– Hogyan került a Szegedi Szimfonikus Zenekarhoz?

– Véletlenül. A diplomaoztás előtt hirdetésben olvastam, hogy próbajátékra lehet jelentkezni a szimfonikusokhoz. Szegedről roppant keveset tudtam, de egy fagottos számára oly kevés munkalehetőség adódik, hogy úgy gondoltam, meg kell próbálnom. Sikerült elnyernem az állást, így 1991

őszén friss diplomásként itt kezdtem a pályám az igazgató-karnagyként akkor idekerült Acél Ervin irányításával. Egy év múlva felvételiztem az zeneakadémia szegedi tagozatára, hol Mojzer Antal és Vizsolyi Lívia irányításával szereztem diplomát.

– Az elmúlt kilenc évben melyik volt a legemlékezetesebb koncertje?

– Nehéz egyet kiválasztanom, mert sok volt. Például az elmúlt évadban Lukács Ervinnel nagyszerű, alapos próbafolyamat előzte meg az első közös koncertünket,

amelyen Csajkovszkij IV. szimfóniáját játszottuk, és hangverseny is kitűnően sikerült. Arra is jó visszaemlékezni, hogy Pál Tamás dirigálásával felléptünk Milánóban, a Verdi-teremben. Operát is szeretek játszani, egészen más élményt jelent, mint egy szimfonikus koncert.

– Kamaramuzsikálásra adódik lehetőség?

– Nemrégiben alakult meg a zenekar fiatal művészeiből egy fúvósötös, valamint a fagottszólamunk is gyakran szokott önálló trió-

ként is koncertezni. Mostanában fejeztünk be egy CD-felvételt, ami jól sikerült, remélhetőleg a közeljövőben meg is jelenhet a lemez. A muzsikálás mellett a konzervatóriumban tanítok, három főiskolás fagottos növendékem van, és idén már kaptam néhány kamarazenei csoportot is.

– Mit jelent önnek az év zenésze elismerés?

– Jólesett! Már korábban is felmerült a nevem, így nem ért egészen váratlanul. Mindig a muzsikus kollégák, a szakmabeliek véleménye a legfontosabb, mi ugyanis a próbákon, koncerteken is halljuk egymást, tudjuk, ki milyen felkészülten jár próbákra és élesben, azaz a fellépéseken hogyan teljesít.

– Azt hallottam, a szakmájához kapcsolódik speciális hobbija is...

– A nádfaragásra gondol? A fagottosok számára fontos, hogy jó nádfúvókával rendelkezzenek. A hangszereinknek ez az egyik legkényesebb alkotórésze, ami intenzív muzsikálás esetén két-három hét alatt elhasználódhat. Egy ilyen fagottot bonyolult dolog elkészíteni: különböző gyalulásokkal, formára vágással születik meg a félig kész formában importált, Budapesten beszerzett alapanyagból. A kollégáim és a növendékeim számára is én készítettem el. Bár nehéz, aprólékos munka, szeretem csinálni. Olykor persze felbosszant, hogy nem mindegyik munkadarabból lesz végül használható fúvóka, előfordul, hogy az utolsó pillanatban derül ki: hiábavaló volt a munka, mert rossz volt az alapanyag.

Hollósi Zsolt

Árnyékbokszolónő Franchise-ról – két napig

Munkatársunktól

A budapesti Goethe Intézet szervezésében holnap, pénteken 16 órakor a Somogyi-könyvtárban rendezik meg Inka Parei felolvasóestjét. Az írónővel Dalos György A. von Chamisso- és Gryphilus-díjas író beszélget. Az 1967-ben, Frankfurt am Mainban született Inka Parei a „Die Schattenboxe-

rin” (Az árnyékbokszolónő) című regényével tavaly debütált, s rögtön nagy sikert aratott Németországban. A kriminalisztikai pontossággal megírt, magával ragadó stílusú regény egyedülálló módon mutatja be a berlini fal leomlása körüli időszakot, az egyesülés utáni Berlin fizikai és pszichikai megpróbáltatásait.

Munkatársunktól

Október 18–19-én Budapesten országos franchise rendezőszabványok és személynélvezet rendeznek, melynek a Gelért Szálló ad otthont. A szervezők szándéka szerint a kétnapos program során elhangzó előadások inspirálhatják a vállalkozókat arra, hogy e speciális befektetési lehetőséget az eddigiekénél jobban kihasznál-

ják. Mint azt Kiss István, a Franchise Szövetség titkára mondja, fontos a friss tájékoztatás, hiszen a franchise számos lehetőséget rejt magában, s nem merül ki gyorsétermek vagy benzinkutak üzemeltetésben. A kétnapos szeminárium során szó esik majd többek között arról, hogy jogi szempontból milyen a jó franchise-szerződés, hogyan érdemes ilyen

rendszerű vállalkozást indítani és fejleszteni. A szervezők szerint komoly érdeklődésre tart számot a franchise finanszírozását bankár-szemszögből vizsgáló előadás, amely a kisvállalkozásoknak nyújtott hitel- lehetőségeket veszi sorra. Az előadások mellett számos, a rendszerben már gyakorlatot szerzett ötletgazda cég is bemutatást tart majd.

Munkatársunktól

A dzsessz talán a legnyitottabb zenei műfaj, amelynek lényege a befogadás. Nincs olyan zene, amely ne lehetne témája, forrása, ihletője a dzsessz interpretátorainak. Felsorolni sem lehetne, hány korszaka, stílusa, irányzata, szelíd és vad hajtása alakult ki a legelső bluesénekeseiktől, ragtime-zongoristáktól, vagy a templomi gospel kórusoktól a mai funky-, afro-, latin-, vagy acid jazz-ig. Szinte végtelen és beláthatatlan a keveredés a zenék határjaival; a „keresztvezések” eredménye a sok ezerféle stílus és előadó. De mi a helyzet a műsúrák rakoncátlan mai gyermekével itt és ma?

Szegeden talán sosem volt ekkora kínlát és ennyi tehetőséges zenész, mint manapság. A város számos szórakozóhelyén rendszeresen „szervíroznak” háttérnek, vagy koncertszerűen jazz és blues zenét. Igazi ritkaság, mondhatni kultúrsemege az a speciálkollé-

Lokálpatrióta dzsesszfesztivál

gium, amelyet a két igen népszerű biológus (!), Gallé László és Molnár Gyula vezet a szegedi egyetemen. A meglepően magas hallgatói érdeklődés mutatja, hogy a mai fiatalok vonzódnak a rögtönzéses zenéhez, és érdeklődik annak múltja iránt.

A jazz említett sokszínűségét példázza, hogy a hétvégi szegedi dzsessznapok 2000 fellépői is igen változatos stílusokat képviselnek. Október 13-án, pénteken a Hot Line kezd a szegedi Ifjúsági Ház színpadán. Ez a jazz-rock formáció a PRT öregrocker „nehézfűit” egyesíti a szegedi jazz szép korszakait is megélt Kovács Gábor zongoristával. Hangulatos bluesbemelegítést hoz ezután a Blues Bell. Kortárs kamarazenei gondolkodás és swing találkozik mivesen és játékosan a Szegedi Szaxofon Kvartett muzsikájában. A Molnár Dixieland Band kortársan vidám és felszabadult

muzsikája bizvást „csúcsra járhatja” majd a fesztivál első napját. Ám az sem lesz akármilyen zenekalod, amit a PRT Jam Brothers közös örömmzenélése ígér majd a pénteki éjszakában.

A második nap a Nulin Quartet műsorával kezdődik. A kiváló dzsesszongorista szekszárdi orvos, dr. Hulin István visszatérése különösen szép emlékeket ébreszthet fel azokban, akik a 70-es évek legendás szegedi jazzkorszakának tanúi voltak. Szaniszló János is játszik, akiről (Molnár Gyulával együtt) elmondható, hogy személye élő szegedi jazztörténetem. Fél év Kalifornia után, most újra itt, hon, de ezúttal is új, meglepetéseggyüttesrel. A kvartett érdekessége, hogy játszásai számazású névokon vibráló Szaniszló Richárdot – Orosházáról hívta meg zenekarába. A Békés megyei városhoz szintén dzsessztör-

téneti emlékek fűzik a szép emlékü „Hat Szív” együttes egykori létrehozóját. Szaniszló János szólószongora játéka után a kvartett érdeklődő szoftjazz programmal várja a régi és új dzsesszbarátokat.

A Kurina Jazz Band a kisformációs swingzenélés „haladó hagyományait” ápolja, hamisítatlan korabeli ízekkel, hangulatokkal. Kurina Kornél gitárjátéka és Kovács Zsófi éneklése akár jazztörténeti iskolapéllda és stílus tanulmány lehetne, valamennyi élő koncertjükön. Ezúttal sem lesz ez másként, bizonyosan. A Jazz For You zenéje másik személyné lehetne a fenti jazzszemeszteren. Blahó Attila zongorista csapatával a legkiválóbbak, legkarakteresebb főáramlatát követi, óriási hangszeres felkészültséggel és érzelmi töltéssel. Az együttes szólistája a választékos repertoárú és finoman művelt

hangú Enyedi Sugárka. A Storyville Jazz Band a város másik meghatározó tradicionális együttese, sok-sok egyéni színnel és hangulattal. Vidám csúcsonk ígérkezik az ő koncertjük is, ezúttal a Dóm térenél kicsit emberibb közelségben. A szombat este is természetesen nagy közös zenei örömmel fejeződik be, amikor is a hangszerek gyakran cserélnek gazdát...

Nem olyan nagy világsztárokkal, mint korábban, de feláradtak a szegedi jazz napok. Szegény idők ezek a jazz művelőire, mégis jó idők a jazz túlélésére. Van mit mutatni, és talán még pozitívumként is értékelhetjük, hogy még kevesebben maradnak ki a jazz szemléből. A rendezvény egyébként a nemrégiben megalakult Szegedi Jazz Kultúra Egyesület első nyilvános produkciója. A jazzhétvége fő szervezője Kelemen István, az ismert rockdobos. A közönség pedig, reméljük, odatalál majd pénteken és szombaton 19 órától az Ifjúsági Házba, ahol a szegedi jazzélet színtét és javát láthatják az érdeklődők. A házigazda: Pleskonics András.

Munkatársunktól

Szüreti mulatságot rendeznek október 13-án, pénteken a Gyertyámos utcai óvodában. Délután három órakor az óvodások öszköszöntő műsort adnak elő, ezt táncház követi a Rokka együttes köz-

reműködésével. Négy órakor kezdődnek a kézműves foglalkozások, hatkor pedig kihirdetik a rajzpályázat eredményét. Ezen kívül gyümölcs- és mustkóstolás, valamint lovaskocsikázás várja az érdeklődőket.

Berlinben versenyeztek a szegedi fodrászok

Ollóra, fésűre: Henrietta, Gyuri!

A fodrászok szakmai világbajnokságát két évente rendezik meg. E hónap elején Berlin adott otthont a versenynek. A négyfős magyar válogatottból ketten szegediek. Antal Henrietta és Csányi György, illetve csapatárjaik a 38 nemzet tornáján a középmezőnyben végeztek. A két Tisza-parti versenyző volt szinte a legfiatalabb a német fővárosban zajló bajnokságon.

Antal Henrietta és Csányi György idén végzett a szegedi 624-es szakmunkásképzőben. Mindketten női fodrászként helyezkedtek el, mivel a hölgyek frizuráit sokkal látványosabban, érdekesebben lehet elkészíteni, mint a férfiakét. A két 17 éves fiatal már számos hazai és külföldi versenyen ért el kimagasló eredményt. A legutóbbi párizsi Európa-bajnokságon tanulóként indultak a felnőttek között, s a középmezőnyben végeztek. Az ifjúságban, melyet Darmstadtban rendeztek meg, a Tisza-partiak csapatban ezüstérmesek, egyéniben Henrietta második, Gyuri pedig harmadik lett.

Berlinben e hónap elején mérték össze tudásukat a világ legjobb női fodrászai. A négyfős magyar csapat Henrietta és Gyuri is erősítette. Előzőleg kiírtak egy országos bajnokságot, melyen a magyar csapat tréneré kiválasztott egy tízfős keretet. Ebből pedig a négy legjobb képviselhetette hazánkat a németországi világbajnokságon. Évek óta a japán, az osztrák, az olasz és az orosz fodrászok vezetik a világ élmezőnyét. Nagy meglepetésre a berlini versenyen,

Kormos Tamás



Gyakorlás közben a szegediek: Antal Henrietta és Csányi György, illetve trénerük, Tombáczné Szemerédi Zsuzsa (középen). (DM-fotó)

A bolgárokról

Munkatársunktól

„A hazai bolgarisztika az ezredfordulón” címmel rendeztük tudományos konferenciát a Szegedi Tudományegyetem Szláv Filológiai Tanszékén ma 10 órától a bölcsészettudományi kar tanácsterm-

ben. A magyar és külföldi szakemberek a tanácskozáson egybeek mellett nyelvézeti, történeti kérdéseket, illetve a magyarországi bolgár kisebbség kulturális autonómiájának problémáit tekintik át.